

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
4de trimester 2010
14^e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P70828 I

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Pastoral Do Menor

DRINGENDE AKTIE : REKENINGNUMMER AANPASSEN

Vanaf nu hebben we een nieuw bankrekening nummer !

BE84 4358 0341 0159

(oude notatie : 435-8034101-59)

DMOS vzw. (Dienst Missie en OntwikkelingsSamenwerking)
Leopold II- laan 195
1080 Brussel

Mededeling : project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil

Het nummer bij PROMA vzw niet meer gebruiken na 31/12/2010

Het waarom leest u hieronder.

“BRIEF OM BEGRIP !!!”

Beste Weldoener(s) en Weldoenster(s)
Graag even jullie volle aandacht, a.u.b.

Ja, ik weet het best, de tijden worden alsmaar moeilijker, voor jullie en zo ook voor ons. Gedurende 25 jaar hebben we hier in Brazilië dikwijls tegen de stroom op gevaren – en waarom niet toegegeven... ook gebokst, gevochten voor het welzijn van zoveel kinderen, tieners en jongeren uit de streek van Alagoinhas. Gedurende al deze jaren hebben we er een heel stuk van ons leven aan toegewijd (natuurlijk samen met heel wat mensen van hier – onze werknemers, opvoeders, beheerraad – allemaal mensen die geen krachten noch inspanningen uit de weg gingen). Gedurende 25 jaar hebben we honderden, zeg maar duizenden op weg geholpen, een weg die leidde naar meer menswording, naar geluk, naar zich inzetten voor de anderen, naar het zoeken van echte broederlijkheid en solidariteit. We zijn er de Heer dankbaar voor. Ook Hij heeft zeker zijn steentje bijgedragen... en zo ook onze pa zaliger die voor onze “Pastoral” de ziel uit zijn lijf heeft gelopen. En dan denk ik aan jullie allen... gewone mensen met een kloppend hart... mensen ook verbonden aan instellingen, organisaties en bedrijven, mensen met een solidariteitsgevoel nooit meegemaakt... die gedurende al deze jaren nooit hebben opgehouden ons financieel een riem onder het hart te steken. Och God, wat hebben wij toch met jullie kleine, middelgrote of zeer grote steun allemaal mogen verwezenlijken. Te veel om op te noemen. Om dit alles, om zoveel... kunnen we alleen maar dankbaar zijn... en jullie allen vanuit het diepste van ons hart, met veel erkentelijkheid toeroepen: “DANK, DUIZENDMAAL DANK!!!”.

Maar zoals ik al zei... de tijden worden als maar moeilijker. Al deze jaren heeft (bij het opmaken van het budget voor het volgende werkjaar) de angst ons nogal eens parten gespeeld... twijfels waren trouwe vijanden die moesten worden overwonnen en dikwijls moesten we mekaar ondersteunen om niet moedeloos bij de pakken te gaan neerzitten. En toch – elke keer opnieuw - met geloof... moed... vertrouwen... gebed... tranen... en overgave... kwamen we alle moeilijkheden telkens weer te boven. We bleven geloven dat onze instelling er ooit was gekomen door de oproep van Onze Lieve Heer, wanneer Hij mij uitkoos op 5 september 1979 om Ricardo, een straatjongetje van zo'n 8 jaar, zeer ziek (totaal verwaarloosd en opgevreten door de wormen) naar het hospitaal te dragen waar hij bij het binnenkomen in mijn armen overleed. Dit was toen, op dat ogenblik al, de geboorte van onze “Pastoral do Menor de Alagoinhas”. Hij liet mij echter eerst 6 jaar in de dorre woestijn rondlopen, roepen en zoeken naar medewerkers. Maar in 1985 kwamen ze met zen drieën en... we begonnen aan het echte werk dat tot op de dag van vandaag

maar blijft aangroeien.; Vandaag tellen we meer dan 550 kinderen, tieners en jongeren, 46 werknemers en opvoeders, 89 vrijwilligers, een actieve beheerraad...

WAAROM NU DEZE BRIEF NAAR JULLIE ?

We behoeven hulp. Veel hulp! We zitten er deze keer echt door en toch... we willen van geen ophouden weten !!! We willen verder blijven doen maar met de middelen die ons ter hand worden gesteld. En deze keer zijn ze zeer karig. Wat zijn hiervan de redenen. Het zijn er vooral vier:

1) Onze reserve, gedurende jaren beetje bij beetje opgebouwd, hebben we de laatste vijf jaar moeten gebruiken en die is nu zo goed als helemaal opgebruikt (ze bedraagt nog maar zo iets van een 20.000 Euro);

2) De laatste twee jaar heeft het gemeentebestuur ons de rug toegekeerd. Als ik zeg "ons" dan zijn dat ook verschillende andere filantropische instellingen. De anderen hebben het echter niet zo hard te verduren als wij want zij worden voor het grootste deel geholpen met ambtenaren en professoren ten laste van de gemeente of van de staat (en dit betekende voor ons een minder inkomen van zo'n 70.000 Euro per jaar);

3) Brazilië is bij de 8 economisch best opgroeiende naties geraakt. Het is een zeer rijk land geworden maar de sociale ongelijkheid blijft gewoonweg voort bestaan. Dit betekent dat de levensduurte geweldig is gestegen de laatste jaren, en of dit nog niet voldoende is... bij het zoeken naar ondersteuning bij de regeringen in België en andere landen, alsook bij het Europees parlement wordt ons voortdurend op de neus geduwd dat Brazilië genoeg geld heeft om zijn sociale noden te lenigen! (Het ergste in dit geval is dat ze nog gelijk hebben ook, maar... wij ondertussen geraken daar dus niet meer aan de bak!);

4) **EN DIT IS NU DE BELANGRIJKSTE REDEN VAN DIT SCHRIJVEN...** in België maken ze het de 4de pijler organisaties, de instellingen die zich met internationale ontwikkelingssamenwerking bezig houden, met nieuwe wetten praktisch onmogelijk om nog verder te werken of verder te helpen. Om van fiscale aftrekbare hulp te kunnen genieten moet je een organisatie hebben die op zijn minst 50.000 Euro op één jaar kan bijeenhalen. Dergelijke organisatie richt je zo maar niet op één, twee drie op. Dat vraagt een hele ingewikkelde opstelling met enorm veel boekhoudkundig werk, bureaucratische rompslomp en moet voldoen aan een hele reeks afspraken die dat dus voor de kleintjes niet meer mogelijk maken. Daarom waren wij zoveel jaren echt gelukkig onderdak te hebben gevonden bij PROMA, de Pauselijke Missie Werking, die dat werk voor ons praktisch gratis op zich nam. Ik kan deze mensen niet genoeg dankbaar zijn. Voor zo een organisatie is het vandaag nu bij wet verboden om nog voor **derden** te werken. En... we zijn dus aan ons lot overgelaten. Het wordt nu hard zoeken naar tussenoplossingen maar allen voorlopig zonder zekerheid, tot, op de dag van vandaag. PROMA blijft proberen. Bij DMOS (organisatie van de Salesianen) zijn we ook gaan aankloppen. (...)

(Nvdr. Op de valreep voor de publicatie van deze nieuwsbrief kunnen we opgelucht melden dat we ons project hebben kunnen onderbrengen bij DMOS vzw. Om ons te steunen - MET BEHOUD VAN FISCAAL ATTEST-, is het belangrijk dat u vanaf vandaag ons nieuw rekeningnummer gebruikt. Werkt u met een permanente opdracht, stop dan de oude opdracht op het rekeningnummer bij PROMA vzw, en maak een nieuwe aan op het nieuwe rekening nummer aub.(zie bovenaan) Als dat niet zou lukken, loop dan even langs bij uw bankkantoor. Door het nieuwe rekening nummer te gebruiken kan u er zeker van zijn dat u voor al uw bijdragen in 2011 ook een fiscaal attest zal ontvangen. Noteer ook dat om een fiscaal attest te bekomen voor 2011 je minstens voor 40€ per jaar moet storten. In 2010 was dat 30€ per jaar)

**EN DAAROM NU NOODZAKELIJK DEZE DRINGENDE VRAAG OM HULP:
"LAAT ONS OM GODS' WIL NIET IN DE STEEK".
WIJ WILLEN HIER VERDER GOED WERK BLIJVEN LEVEREN!
MAAR ZONDER JULLIE IS DAT NIET MOGELIJK!**

Jullie allen, mensen van goede wil, blijf ons om de liefde Gods' financieel steunen. Laat ons toch niet vallen! En als het echt onmogelijk is ons verder te blijven steunen met het bedrag waarmee je ons tot op heden toe steeds opnieuw verder hielp... wel verminder het dan maar... doe a.u.b. voort. Wie in tegenstelling de mogelijk heeft om zijn bijdrage wat op te krikken, wacht er niet mee. Mag ik nog een stapje verder gaan??? Jullie allen, mensen met een gouden hart, wanneer het enigszins mogelijk zou zijn... maak van je hulp een durende steun met een maandelijks bestendige vaste opdracht bij je bank.

En jullie: verenigingen, organisaties en bedrijven, jullie die ons regelmatig met grotere bedragen - ons werk en inzet - ondersteunden... laat ons toch ook niet vallen. We blijven jullie even hard nodig hebben. En... moest je dan toch omwille van zoveel redenen... de onmogelijkheid hebben ons verder financieel bij te staan, wel dan zeg ik jullie in naam van zoveel mensen van hier, en recht uit mijn hart..., een heel welgemeende DANK U! Dat onze Lieve Heer het jullie, iedere dag opnieuw, dubbel moge vergoeden!

**Duizendmaal dank voor je aandacht en meer nog voor je begrip.
OP HOOP VAN ZEGEN!!! Jullie vriend-broer Freddy.**

(Nvdr: We willen langs deze weg de mensen van Proma vzw nogmaals oprecht hartelijk danken voor de jarenlange ondersteuning die we van hen mochten genieten! En tevens de mensen, en met name Jan De Broeck, van DMOS vzw danken voor de supersnelle reactie op onze vraag naar een nieuw onderkomen !)

Pastoral do Menor de Alagoins has

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoins has - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoins has, 8 december 2010

Beste Lezers en Lezeressen van onze Nieuwsbrief,

Hier zijn we dan met onze laatste brief voor dit jaar 2010. Het jaar vloog weer voorbij. En nu al kijken we opnieuw met hoop en verwachting uit naar het nieuwe in 2011. Wat zal het ons brengen? Laat ons maar afwachten. Mag ik jullie ook vriendelijk uitnodigen hieromtrent met aandacht de ingesloten "brief om begrip" te lezen?

Elk van jullie wil ik in ieder geval van ganser harte oprecht danken voor je morele en financiële steun die we blijvend mochten ontvangen. "DANK, DUIZENDMAAL DANK" en als het kan: "DOE MAAR VOORT!". De morele steun helpt ons door de emotionele moeilijkheden te geraken en de geldelijke steun blijft het ons mogelijk maken onze kinderen, tieners en jongeren, verder te begeleiden op hun tocht naar "MEER MENS WORDEN".

Kerstmis, het feest van Kindje Jezus!

Sinds onze prilste kindertijd zijn we gewend geraakt aan de viering van Kerstmis als een feest van verbroedering, vrede, licht, blijdschap en hoop... Het is het moment van de geschenken, nieuwe kleren, mooie vieringen en rijkelijk gevulde tafels. Als bewuste burger en als christen mogen we zeker onze vele broeders en zusters niet vergeten die dit feest noodgedwongen op een heel andere manier moeten doorbrengen. De armoede waarin zo vele kinderen van God moeten leven staat in schril contrast met de geest van het kerstfeest. En... dit moet ons verontrusten. Gevoelens van onzekerheid en angst nemen toe, in alle regio's van ons land hier en in de hele wereld. Langs de ene kant kunnen we vaststellen dat technologie en kennis hand over hand toenemen, maar langs de andere kant mogen we niet vergeten dat toenemende ambitie, egoïsme en gebrek aan respect voor de verdrukten zich verspreiden als sluipend gif in onze samenleving.

Wij, christenen, moeten ons laten inspireren door de kwetsbaarheid van het uitgestoten en onderdrukte kind dat centraal staat in het kerstfeest. Het Kind Gods was, is en zal altijd de hoop voor onze wereld zijn. Het feit dat individualistische sentimenten, die zo veel ongelijkheid veroorzaken, blijven bestaan, is een bewijs dat de boodschap van Jezus nog steeds niet is doorgedrongen tot ieders hart.

Het toenemende egocentrisme van de mensen, sociale groepen en naties; het gebrek aan politieke prioriteiten die de meest dringende sociale noden moeten bestrijden, zoals onderwijs, gezondheidszorg, werkloosheid, woonst, geweld, de plaag van de steeds weerkerende droogtes hier in de Nordeste, de onrechtvaardige inkomensverdeling; in combinatie met de schandalige inname door enkelingen van het erfgoed van de mensheid, zorgen ervoor dat de optimistische en animerende voorspellingen de kop worden ingedrukt. In deze geglobaliseerde wereld die gedomineerd wordt door de belangen van de rijke landen en waarin internationale verdragen en overeenkomsten, bijvoorbeeld op het vlak van milieubescherming, met de voeten worden getreden, wordt het steeds moeilijker om, tussen de landen onderling, de geest van het Evangelie op het vlak van eenheid en solidariteit te doen zegevieren. Geconfronteerd met dit troosteloze kader wordt ons het besef bijgebracht van de kracht die wij, christenen, kunnen putten uit de kwetsbaarheid van het kind dat centraal staat in het kerstfeest. We moeten volharden in onze strijd voor het bevorderen van de eenheid en de solidariteit onder de mensen om de politieke, sociale en religieuze verschillen te overwinnen.

Kerstmis roept ons op om moedig de grootste uitdagingen te lijf te gaan. De missionaire opdracht van Jezus Christus was heel duidelijk en gedurfd: "Met vuur en overtuiging de Blijde Boodschap verkondigen en, broederlijk verenigd, getuigen van Jezus Christus om de evangelische optie voor de armen waar te maken. Zo maken we dan deel uit van het volk Gods en dragen bij tot de opbouw van een rechtvaardige en solidaire gemeenschap die ten dienste staat van het leven en van de hoop die oog heeft voor de culturele verscheidenheid. Dit alles heeft uiteindelijk als einddoel het Rijk Gods verwezenlijken." (DGAE – Algemene Richtlijnen voor de Evangelische Actie van de Braziliaanse Bisschoppenconferentie - CNBB).

Geïnspireerd door markante persoonlijkheden zoals Dom Helder Câmara, Dom Luciano Mendes, Martin Luther King, Gandhi, Chico Mendes, Zuster Dorothy en zo vele anderen – mensen met een voorbeeldfunctie dank zij hun engagement voor de kleinen en de zwakken - vraag ik de steun van God opdat ieder van ons, elk van onze families, elke dag opnieuw voorbeelden zouden kunnen zijn van de goddelijke liefde te midden van zij die ons omringen, elke dag weer opnieuw, meer en meer, zaadjes van vrede, gelijkheid en geluk plantend.

We wensen jullie een Kerst en een Nieuw Jaar vol geluk en zegeningen uit de hemel!
Jullie vriend,

Freddy Goven.

Uitdagingen voor onze nieuwe presidente DILMA ROUSSEFF

Ik schrijf deze commentaar een tiental dagen na de tweede en beslissende ronde voor de presidentsverkiezing alhier. Opvallend hoe er deze keer in Europa veel aandacht werd aan besteed. Merkwaardig tevens dat Zuid-Amerika met zijn gekende machocultuur opnieuw de voorkeur gaf aan een vrouwelijke kandidate: na Bachelet in Chili en Kirchner in Argentinië... . Daarenboven een sterke stunt van Lula die na acht jaren met twee ambtstermijnen erin slaagt zijn partijgenote te laten zegevieren met 12% verschil ten aanzien van haar neo-liberale opponent José Serra. Deze laatste nochtans duidelijk gesteund door de belangrijkste (lees: 'financieel machtige') media, door de conservatieve meerderheidsvleugel van de bisschoppenconferentie met nog steeds 70 % van de bevolking die zich katholiek verklaart en door de economische 'elite' in dit continentaal land. Met andere woorden deze drie als verrassende verliezers!

Na meer dan dertig jaar werkend aan de basis, dit wil zeggen te midden van de lagere bevolgingsklassen, nu *post festum*, deze poging tot reflectie aangaande wat een regering onder leiding van de verkozen dame van Bulgaarse afkomst – langs vaderskant – kan betekenen.

Ik schaar mij achter degenen die het beleid, gevoerd door president Lula, beschouwen als een duidelijke inspanning om over te schakelen van een overdreven privatiserende naar een werkelijk republikeinse staat. Dit door het centraal stellen van de sociale problematiek om aldus tegemoet te komen aan de noden van wie sinds de 'verovering' door de Portugezen, einde vijftiende - begin zestiende eeuw -, aan de kant bleef staan. Elke overgang kent langs de ene kant een voortzetting en langs de andere een breuk. Inderdaad, Lula met zijn Arbeiderspartij en coalitiegenoten hield vast aan het door zijn voorganger ontworpen macro-economisch project om regeringsstabiliteit te verzekeren en om de inflatie onder controle te houden. Anderzijds trof hij substantiële maatregelen gericht op een progressieve integratie van miljoenen Braziliaanse armen die hen eindelijk tot een menswaardigere situatie bracht. De statistieken tonen getallen die de totale bevolking van Spanje evenaren!

Één van de voornaamste uitdagingen voor Dilma Rousseff is dan ook: slaagt ze erin de verdere realisatie van deze spectaculaire ommekeer te bewerkstelligen? Tezelfdertijd zal zij verplicht zijn nieuwe problemen te trotseren. Voornamelijk deze in verband met de verantwoordelijkheid van dit onmetelijk Brazilië ten aanzien van de globale opwarming van de aarde. Trouwens is het niet onopgemerkt voorbij gegaan dat zij tijdens de maand welke de eerste van de tweede stemronde scheidde, uitdrukkelijk verwees naar de impact van het milieubeheer. De reden hiervan had voorzeker te maken met de 20 % gescoord door Marina Silva wat aan deze 'groene' een derde plaats opleverde e aldus verplichtte tot een uiteindelijke beslissing tussen de twee voornaamste protagonisten. Verder zal de nieuwe presidente zich genoodzaakt zien de strijd tegen de corruptie in de openbare administratie op te voeren alsook structurele hervormingen door te voeren welke haar 'politieke peter' en 'charismatische leider' niet vermocht. Dienen in het bijzonder vermeld: het belastingssysteem, de grondverdeling en de politieke organisatie.

Als laatste maar wellicht voornaamste prioriteit dient evenwel verwezen te worden naar het onderwijs. Het is niet langer aanvaardbaar dat een stad zoals Ribeirão Preto met meer dan 600.000 inwoners het moet stellen met amper twee technische scholen. (Nota van Freddy: voor de gehele Staat Bahia met zijn 11 miljoen inwoners bestaat er slechts maar 1 technische school!) Ook moet er dringend een halt worden toegeroepen aan de mogelijkheid om een universitair diploma eerder 'met geld te kopen' dan te 'behalen op grond van capaciteit'. Evenmin valt het te verrechtvaardigen dat een leerling in zijn vijfde schooljaar nog steeds niet behoorlijk kan lezen en schrijven...

De waarheid verplicht ertoe te erkennen dat de voorbije jaren het hongerprobleem opmerkelijk werd gereduceerd. Maar een gevulde maag is nog geen garantie voor een volwaardig burgerschap. De door demagogen gemakkelijk manipuleerbare massa zal zich pas echt bevrijden van zijn historisch gegroeid juk, zwaar gehypothekeerd door hemeltergend sociaal onrecht, wanneer het de kans krijgt subject te zijn van zijn eigen geschiedenis.

Francis Vannerom, 09/11/2010.

(Nota van Freddy: Francis is een heel goede vriend van mij.
Hij is priester Fidei-Donum in Ribeirão Preto, staat São Paulo.
Gaf volle toelating tot publicatie)

P.S.: Laat mij toe even er provocerend aan toe te voegen: dit alles terwijl aan de overkant van de oceaan de soap 'Het Verdriet van België' verder wordt gezet... Ja, af en toe trachten we ons te informeren aangaande de verdere acteertalenten van Di Rupo, De Wever, Vande Lanotte, Onkelinx, Leterme, Magnette, Genez, enz... !

Toffe momenten in het programma "Samenleven" - PAF

Op 30 mei ll. organiseerden we een nieuwe ontmoetingsdag met alle deelnemers van het Programma Gezinsbegeleiding van de Pastoral do Menor. Op het programma van de dag stonden onder andere een hommage aan de moeders, lichaamsverzorging, ontspanning en de bevordering van de onderlinge samenwerking tussen de deelnemers van de verschillende wijken. We heetten twee nieuwe wijken welkom: Cruzeiros dos Montes en Baixa da Santinha. We maakten er een leuk feest van, met muziek en veel plezier. De moeders werden gehuldigd met een gebed, er werden groepsactiviteiten georganiseerd om de onderlinge integratie binnen de groep te verhogen. We vroegen aan de deelnemers om in gedachten aan positieve dingen te denken die ze zouden willen realiseren voor hun gezinnen en hun leefomgeving. Sommigen drukten hun verlangens uit: goede gezondheid, vrede en rust, harmonieus samenleven etc.

In totaal namen 74 mensen tussen 22 en 71 jaar deel aan deze activiteiten, georganiseerd op een zondag. Ook tijdens de normale activiteiten georganiseerd op de weekdays is de deelname van de doelgroep groot. Het geeft aan dat dit Programma een belangrijke inbreng heeft in het leven van onze mensen.

Er werd volop gedanst tijdens de bijeenkomst door jong en oud, afgezien van religieuze overtuiging of levensbeschouwing. Voor velen was het de eerste keer dat ze zulke toffe momenten beleefden, voor anderen was het een leuke herinnering aan vroegere tijden toen ze jonger waren.

Enkele getuigenissen van deelnemers:

- Voor mij is deelnemen aan dit Programma van de Pastoral do Menor heel belangrijk, ik beleef er veel plezier aan.
- Wat een geluk dat dit Programma (PAF) bestaat en dat ik eraan kan deelnemen. (Geovana)
- Hopelijk kunnen we dit soort bijeenkomsten nog meermaals overdoen. (Gilmara)
- Dit is een belangrijk moment want het geeft ons de mogelijkheid om ons één te voelen en in beweging te blijven, ons lichaam en onze geest zijn hier heel dankbaar voor. Wat een genot! (Ana Lúcia)
- Vandaag had ik het niet nodig om te drinken om me goed te voelen, het ging vanzelf te midden mijn vrienden hier. Dit is een schitterende groep, een familie eigenlijk, die me hartelijk opving. (Maria)

Vele anderen getuigden van hun geluk en vreugde, hopend dat deze momenten eeuwig zouden duren.

Steeds meer merken we dat dankzij dit Programma de gezinsleden zich beter in hun vel gaan voelen en hun levenslot in eigen handen gaan nemen. Ze leren de dagdagelijkse problemen te overwinnen en proberen het gezinsleven op te vrolijken.

Marilza – Coördinatrice van het Programma “Samenleven”

Het Programma: “Gezinsvervangende Woningen”

In deze nieuwsbrief van december gaan we het hebben over de doelstellingen van de gezinsvervangende woningen van de Pastoral do Menor. In grote lijnen kunnen we stellen dat dit programma als doel heeft in een tijdelijke opvang te voorzien voor kinderen en jongeren die om allerlei redenen niet meer bij hun ouders kunnen blijven, zij het hun natuurlijke ouders of hun pleegouders.

De oorzaken voor deze noodzaak van tijdelijke opvang verschillen van geval tot geval. Elk kind brengt zijn/haar eigen verhaal en geschiedenis mee. Deze voorgeschiedenis is voor ons het vertrekpunt om op zoek te gaan naar de mensen achter de verhalen, de ouders, de gezinsleden, de naaste omgeving van het kind. We nemen kennis van de problemen die hebben geleid tot de verwaarlozing van het kind, de diepere gronden van de socio-economische problemen die mensen dikwijls in uitzichtloze situaties brengen... Deze informatie vormt de basis voor onze werking, onze pogingen, stap voor stap, om de band tussen kind en familie of gezin terug aan te knopen, te verstevigen. In de ergste gevallen, wanneer duidelijk blijkt dat een re-integratie van het kind in zijn/haar natuurlijke familie niet mogelijk blijkt, zoeken we samen met het lokale kinder- en jeugdrecht naar andere oplossingen zoals het doorverwijzen van het kind naar een adoptiefamilie.

De tijdelijke opvang in ons programma zorgt ervoor dat er een band ontstaat tussen het kind en onze instelling, vooral dan met de opvangmoeder en de medewerkers van het programma. Het is dan ook niet altijd gemakkelijk om afscheid te nemen, hoe blij we ook zijn wanneer een kind terug naar zijn/haar familie kan.

In 2010 konden we in totaal 5 kinderen terug bij hun familie van oorsprong plaatsen. De drie kinderen van Senhor Julio zijn terug bij hem en zijn gelukkig, ondanks de financiële problemen die het gezin blijven teisteren. Maar Senhor Julio is een goede, liefhebbende vader. Ook Eric kon terug naar zijn vader die hem liefdevol heeft opgevangen. En ten slotte was er Vitor, die terugkeerde naar zijn moeder, beiden stellen het momenteel relatief goed.

Gedurende dit jaar is een meisje dat door ons opgevangen werd naar Rio de Janeiro vertrokken, naar haar oudste zus. Haar moeder kon haar niet terugnemen wegens te grote financiële en sociale problemen. Een ander meisje, Noemia, werd opgevangen in een adoptiefamilie. Ze vertelt nu vol blijdschap en geluk over de genegenheid en attentie die ze krijgt van haar adoptieouders. Maar ze blijft ook altijd vol respect en genegenheid spreken over haar natuurlijke ouders, ondanks de verwaarlozing en mishandeling die ze moest doorstaan, vooral telkens wanneer haar moeder dronken was. Aan wie het horen wil, vertelt Noemia nu dat ze drie moeders heeft: haar eigen moeder, haar adoptiemoeder en professora Lucia van de Pastoral do Menor. “Ik draag ze alle drie in mijn hart”.

Dit jaar werden Carla en Michaela, twee weesusjes, geadopteerd door twee families. Ze worden er liefdevol behandeld als ware het eigen kinderen. Het doet ons echt deugd om te zien hoe beide meisjes geluk en affectie gevonden hebben en hoe hen eindelijk de kans gegeven wordt om een waardig leven op te bouwen. Voor één van de adoptiemoeders kwam de kindervens in vervulling na enkele miskramen. Het adopteren van een kind leek haar dan ook de enige oplossing, en ze voelt zich nu heel gelukkig.

Als het God belieft zal tegen het einde van dit jaar Diogo, met zijn vier jaar onze jongste spruit, terug naar zijn vader gaan die in Salvador woont, 120 km van Alagoinhas aan de kust. Er wordt momenteel hard gewerkt aan die overdracht. De vader is al enkele keren op bezoek geweest en heeft zelfs enkele weekeindes doorgebracht met zijn zoon in het opvangtehuis.

Felipe, een jongen die speciale aandacht nodig heeft omdat hij lijdt aan hersenverlamming, zal overgeplaatst worden naar een speciale instelling in Salvador. Die instelling is goed gekend door ons zodat we er zeker van kunnen zijn dat hij de nodige zorg en affectie zal ontvangen in zijn verdere ontwikkeling. Toen Felipe bij ons werd opgenomen, kon hij nauwelijks bewegen, hij

reageerde nauwelijks op externe prikkels. Nu, na de vele zorgen en behandeling door onze opvangmoeders en onze psychologe en pedagoge en de coördinatrice van het programma, heeft hij grote vooruitgang gemaakt, hij is al een stuk alerter en lacht veel.

Voor onze opvangmoeders is het bezoek van de kinderen die terug bij hun familie ondergebracht zijn een moment van grote vreugde. Ze hebben de kinderen leren waarderen en liefhebben tijdens hun verblijf bij ons, als ware het hun eigen kinderen. Wanneer een kind dan vertrekt, rollen er wel eens traantjes. Maar ze beseffen heel goed dat de opvang in onze opvanghuizen slechts tijdelijk kan en mag zijn, het doel is niet om de natuurlijke familie te vervangen. Het verblijf van de kinderen in tijdelijke opvanghuizen is per wet vastgelegd op twee jaar in Brazilië.

Gedurende hun verblijf bij ons komen de vader en/of de moeder van de kinderen soms op bezoek. Op deze manier wordt stilaan gewerkt aan het verstevigen van de familiale banden. De ouders kunnen dan ook vaststellen hoe goed hun kinderen bij ons behandeld worden. Maar we beseffen maar al te goed dat er geen betere plaats voor de kinderen is dan bij hun natuurlijke ouders. Daarom zetten alle medewerkers van het programma zich in om de natuurlijke band met het natuurlijke gezin terug te verstevigen met als uiteindelijk doel de re-integratie van het kind in zijn/haar natuurlijk milieu.

God onze Vader wil dat alle kinderen de mogelijkheid wordt geboden om zich gelukkig en welvarend te ontwikkelen tot goedmenende volwassenen. Hij wil dat niemand op deze weg verloren loopt. Laten we samen streven naar de verwezenlijking van deze Goddelijke wens, steun en opvang gevend aan de zwaksten van onze samenleving, de kinderen.

Maria Lúcia da Silva.
Pedagoge van het Programma

Boas Festas e Feliz Ano Novo

*Aan onze kerstboom
hangt voor jou
heel stil tussen het groen
naast een grote ster
ook een lieve vredeswens
we wensen je 'n Zalige Kerst
en een positief nieuwjaar!*

2011

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

OPGELET ! - NIEUW REKENINGNUMMER !

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **BE84 4358 0341 0159**

van DMOS vzw, Leopold II- laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 40 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 25 euro.

Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.itxx.be – info@itxx.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging
Gespecialiseerd in kantoor netwerken en infrastructuur